

Kadzidło to symbol ofiary

Symbolem ofiary jest także spalająca się świeca. Ona wyraźniej ukazuje rzeczywistość „spalania się”. Kadzidło zaś uzmysławia nam niejako następstwo tego spalania. Ofiara człowieka zostaje „przeniesiona” w górę, do Boga. Pismo św. nazywa ją „miłą wonią”, tzn. miła dla Boga jest miłość ukryta w darze człowieka, nie sam fakt ofiary. W Starym Testamencie Pan Bóg mówił: *Przestańcie składania czczych ofiar!* (Iz 1, 13). Jeżeli zaś człowiek „spala się” z miłości do Boga na wzór Jezusa Chrystusa, taka ofiara jest przyjęta przez Boga.

W czasie Mszy św. okadza się dary ofiarne - chleb i wino z wodą. Ta czynność jest doskonałą ilustracją powyższych słów. Na ołtarzu leży chleb i wino - znak wszystkiego, co człowiek chce ofiarować Bogu. Te dary nie zmieniają swego zewnętrznego wyglądu. Choć przestają być chlebem i winem, a stają się Ciałem i Krwią Chrystusa, to jednak ich kształt pozostaje ten sam. Spalające się nad nim kadzidło ukazuje w symboliczny sposób to, co się dzieje poza zasięgiem naszych oczu.

Kadzidło to symbol modlitwy (wznosi się)

Dano mu wiele kadzidel, aby je dał w ofierze, jako modlitwy wszystkich świętych (...). I wznosił się dym kadzidel jako modlitwy świętych (Ap 8, 3-4).

Słowa te nie wymagają większego komentarza. Ukazują wyraźnie głęboką symbolikę kadzidła. Jest ono także znakiem modlitwy człowieka.

Znak uwielbienia (pachnie)

Kadzidło będąc symbolem modlitwy, w sposób szczególny wyraża modlitwę uwielbienia. Znajduje to swój wyraz przede wszystkim w czasie wystawienia Najświętszego Sakramentu. Okadzając Hostię na rozpoczęcie i zakończenie nabożeństwa, chcemy przede wszystkim wyrazić tym znakiem cześć, jaką oddajemy Mu w swoim sercu.

W obrzędach starożytnych posługiwano się bardzo obficie wonnościami jako symbolem ofiarowania. Zapach unoszącego się kadzidła miał być wyrazem uwielbienia, którym obdarza się Boga. Kadzidło i jego zapach mają oznaczać kult doskonały, ofiarę bezkrwawą, które wszystkie narody złożą Bogu w czasach ostatecznych. Zapowiedź tego doskonałego kultu została urzeczywistniona przez Chrystusa. On ofiarował się Bogu w dani na wieczną wonność. Jego życie spaliło się w ofierze miłości wdzięcznej Bogu.

Wszystkie te znaczenia łączą się i występują najpełniej w czasie okadzania Najświętszych Postaci podczas Podniesienia. Myśl o ofierze, o modlitwie, ma w tym wypadku najpełniejszą treść. Znak wskazuje na najpiękniejszą rzeczywistość ofiary i modlitwy.

Źródło:

http://www.pascha.org.pl/cpl/symbolika_tur.php